

свѣявали да проповѣдвѣтъ въ Българія, и искалъ отъ папата вѣроучители, наставленія и книги. Като лѣскалъ притязаніята му върхъ върховната власть надъ сичката църква, Борисъ го молил да възведе Българія на степенъ на отдѣлно Патріаршество: туй е знакъ, че цѣльта му е била да са откъсне отъ духовното прѣобладаніе на Византія. Папата са зараждалъ неисказанно, че цѣлъ народъ, толкози ближенъ до Гръцката столица и толкози опасенъ за нея, тъй нечаканно са обраща до него. Той видѣлъ въ Българьтъ най вѣрно орждіе за да дѣйствува непосредственно върхъ Цариградъ, и тосъ часъ проводилъ до Бориса двама епископы, съ книги и подробны наставленія за отговоръ на pitanіята, които Българьтъ му прѣдложили. (Гл. тукъ бѣл. 2.)

Посланициътъ на Николая, епископы Павелъ и Формозъ, были пріеты въ Българія съ голѣма честь, придобили расположеніето Борисово и довършили кръщеніето на Българьтъ. Славенскы проповѣдници тамъ вече нѣмало: повече отъ три години са минжло, отъ какъ Кирилъ и Методій отишли въ Моравія: тѣ, очевидно, не сж можли, въ краткото си прѣбываніе между Българьтъ, да имъ приготвѣтъ пастири отъ числото на ученицьтъ си. Отдалеченіето на природнѣтъ наставници не е ли было начало на туй духовно неустройство въ Българія, за което Борисъ са тъй оплаквалъ? На сѣкій случай, Римскьтъ епископы не намѣрили противници при двора му. Тѣ го подбудили да испѣди отъ Българія сичкьтъ проповѣдници освенъ Римскьтъ, зели да повтарятъ миропомазваніето, което е было съвършено отъ православно-вѣсточны священники, да ввождѣтъ обичаитѣ на Римската църква и символа на вѣрата съ прибавленіе *filioque* (и отъ сына). Като видѣлъ че нѣма надѣжда да добые Българско патріаршество, Борисъ зель да иска отъ папата поне едиъ архіепис-